

Publicerad 2015-09-18 22:08 av Maria Sundelin

*Ett minne från när jag var 5 år*

### **Svar utan fråga**

En halvvisen prästkragen jag fann

En blåsig morgon i september som

Förflyttar mig i både tid och rum

Jag blir en liten flicka igen

Men fortfarande med prästkragen

Hårt hållen i min lilla hand

Bara minuterna innan jag sett

En annan äldre flicka när hon

Drog loss blad efter blad samtidigt

Som hon mumlade ord jag ej hörde

Så jag ställde min egen fråga och

Började försiktigt dra loss bladen

Är jag annorlunda ja nej ja nej

Bladen tog slut när svaret blev ja

Så jag plockade ännu en blomma

Ställde åter samma fråga innan

Även denna förlorade sina blad

Så många blommor som jag plockade

Den dagen och som gav samma svar

Har jag aldrig plockat senare i mitt liv

Jag kan fortfarande känna smärtan

I tårarna jag fällde medan jag sprang

Till en fröken för att få lite tröst

Men på frågan om varför jag grät

Hade jag inget svar att ge henne

För jag var för liten att förstå den

Fråga jag ställde mig själv den dagen

Trots att jag redan kunde svaret

Öppnar mina tårade ögon och ser

På prästkragen jag nu håller i min hand

Detta minne gör så ont i mig än idag

Trots att jag nu både kan formulera frågan

Samt sätta ord på varför jag är annorlunda

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Sundelin med Poeter.se id #45394 innehar upphovsrätten